

ואילנות [קעג] הנזכרים בסוד פרק שירה (רמ"ק) **דְּאִיְהִי גֹז מִסְאָבוֹ, מֵאֵינֹן**

אור הרשב"י

ולכן תראה לפעמים סלע גדול שנבקע לשנים ממש, ואין בבקיעה ההיא עפר אחר החולק באמצע, רק הסלע עצמו נחלק ונבקע לשתי בקיעות.

וענין המעיינות, הם כנגד הבחינות של המעיינות של מ"ן שיש בארץ העליונה מלכות, וכנגדם למטה המעיינות שבארץ הזאת, הם בחי' מ"ן עולים מן התהום למעלה, על פני כל הארץ. אבל הגשמים היורדים על הארץ, מן הגשמים הם בחי' מ"ד. ונמצא כי אין לך מעין למטה בקרקע, שאין כנגדו למעלה בארץ העליונה אור אחד עליון, המעלה מ"ן מן המלכות אל ז"א, כל ימי המשך המעיין התחתון. וכאשר איזה מעיין או באר מים למטה בארץ נסתם ויבש, גם כחו למעלה נתייבש, ואינו מעלה מ"ן. גם לפעמים תראה שנתחדש מחדש, ויצא מעין או מקור מים חיים מן הבאר למטה, מה שלא היה מתחילה, וזה יורה כי גם למעלה נתחדש איזה אור עליון, או איזו נשמה המעלה אז מ"ן מן הנקבה אל ז"א.

גם בענין האילנות שבארץ הזאת, יש על כל אחת שר למעלה, וכשזה נופל זה מתייבש. ולא עוד, אלא שבכל פעם שנופלים עלה האילן למטה, גם איזה כח עליון חסר מן השר העליון למעלה בעת ההיא, וממה שכתבתי לך עתה, תוכל להקיש ולהבין מדעתך דברים הנפלאים אם עיני שכל לך.

[קעג] ובענין השרים הממונים על ההרים והצמחים עיין בש"כ בשער הגלגולים – הקדמה כה וז"ל וכן כל חלקי הארץ הזאת, אשר כה אין דבר באה למטה, שאין כנגדה למעלה שר ממונה על הדבר ההוא. והנה ההרים הגדולים הגבוהים אשר בארץ הזאת, יש עליהם שרים מחולקים על כל אחד מהם למעלה, ובערך גבהות ההר התחתון על ההר האחר, כך ערך גבהות ומעלת השר ההוא התחתון, על השר של ההר האחר הנמוך ממנו, כנודע, כי השמים הם בכל פעולתם ודמויניהם דומים אל הארץ הוזה התחתונה. ודע, כי ההרים אלו בכל יום ויום מעת בריאת העולם ואילך, הם הולכים וגדולים, אבל אין הגדול ניכר בהם. וכן להפך, יש הרים שמתמעטים ומנמיכים ע"ד מ"ש ז"ל בענין א"י, שהיתה ת' פרסה, ונודעוזה ונקצרה. ויש הרים שגדלים ומתגברים, ודבר זה כפי מעלת וגדול השר שעליהם למעלה בשמים, או כפי מעט כחו. ולפעמים שהשר של החי הוא שלמעלה מתבטל לנמרי ממעלתו, ואז גם ההר ההוא שלו התחתון, מתבטלת מעלתו ולא מציאותו, והוא כי הוא מתדבק ומתחבר עם הר אחר ומתבטל בו, ואינו ניכר מפני עצמו. ולפעמים יהיה הדבר בהפך, כי השר של ההר ההוא, מסירים ממנו קצת ממשלתו, ונחלקת ממשלתו, ונתנה הציה לשר אחר, וחציה נשארת אליה, ואז גם למטה אותו ההר שהיה תחת ממשלתו, נבקע ונחלק לשנים.

תִּרְבִּין וְשִׁמְנוֹנִין, [קעז] כָּמָה דְּאִתְּמַר. שאלו השרים מתפשטים ועוברים דרך הטומאה והקליפות והרקיעים עד העולם הזה (רמ"ק) ומזונם הוא מהחלבים והשומנים הנקטרים במזבח (רמ"ק) כמו שלמדנו וּבְגִין כִּדְ עוֹלָה קִדְשׁ קָדְשִׁים, ומשום כך העולה נקראת קודש הקודשים לפי שהיא עולה למעלה למעלה ואין לה חלק אל החיצונים (רמ"ק) שְׂאֵר קִרְבָּנִין לְמַעַבְדֵי שְׁלָמָא בְּעֻלְמָא פְּלָהוּ, אבל שאר קרבנות שלמים הבאים בנדר ונדבה שהם באים כדי לעשות שלום בעולם מִכָּמָה סְטָרִין וּמְאָרֵי דְרִינִין. מכמה צדדים ובעלי דינים לְאִתְּעַבְרָא וּלְאִתְּנַהֲרָא מִגּוֹ רְעוּתָא לְאִתְּבַסְמָא, שהם צריכים לעבור מהעולם וכוחות הדינים צריכים לקבל את השפע העליון כדי למתק את הדינים שבהם (רמ"ק) אֶקְרוּן קָדְשִׁים קָלִים, בְּגִין דְּלֹא מְתַעַטְרֵי לְעֵילָא לְעֵילָא בְּקִדְשׁ הַקָּדְשִׁים. והם נקראים קדשים קלים לפי שעל ידם המלכות לא מתעטרת למעלה בבינה הנקראת קדש הקדשים, מכיון שבשאר קרבנות זו"ן לא יכולים לעלות מ"ן לאבא ואמא (מק"מ) וְעַל דָּא אֵינּוּן קָדְשִׁים קָלִים, וְנִכְסֵי דְלְהוֹן בְּכָל אֲתֵר כָּמָה דְאוּקְמוּהִי, ולכן הם נקראים רק קדשים קלים לפי שהם לא נכנסים ועולים לבינה אלא הם גורמים רק להמתיק את הדינים (רמ"ק) ושחיתתם בכל מקום בעזרה כמו שלמדנו, אֲבָל עוֹלָה דְאִיהִי רְזָא דְקִדְשׁ הַקָּדְשִׁים, לָאו אִיהִי כְשֶׁאֵר קִרְבָּנִין, דְּכָל

אור הרשב"י

[קעז] והם שרים קדושים שהם יונקים הוא מהאברים והפדרים המתאכלים על החיצונים אבל השפע שמגיע לחיצונים ממש המזבח כל הלילה (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

עוֹבְדָהָא קְדֹשׁ. אבל העולה שהיא סוד קדש הקדשים היא לא כמו שאר הקרבנות

מכיון שכל מעשיה קודש ואין בה חלק לחיצונים.

קרבת עולה קודש קודשים וכל מעשה ועבודת יום הכיפורים נקראים קדש ע"ש
הבינה שנקראת קדש קדשים

**תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וְלִבְשׁ הַפְּהִין מְדוּ בַד, אֲלֵיךְ לְבוֹשֵׁיךְ
מִיַּחַדִּין לְקְדוּשָׁה.** בא וראה שמש"כ בהקרבת קרבן עולה ולבש הכהן

מדו בד פירושו שאלו הלבושים של הכהן הם לבושים מיוחדים לקדושה כי הם עשויים
מפשתן שאין בו אחיזת החיצוניים וניצול מכל רוח רעה וכישוף **בַד יְחִידָאֵי,**

מִיַּחַדָּא לְקְדוּשָׁה. לפי שמילת בד שכתובה בפסוק פירושה כמו המילה בדד
שהוא מלשון יחידי שהוא מיוחד לקדושה (דמשק אליעזר) ו**כְּתִיב** וכן כתוב על בגדי

כהן גדול ביום הכיפורים **בְּגָדֵי קְדֹשׁ יְהִי וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ
וְלִבְשֵׁם.** ושואל **מָאֵי טַעְמָא דָּא קְדֹשׁ.** מה הסיבה שהם נקראים בגדי

הקודש **אֲלָא רִזָּא דְמַלְהָ,** אלא מתרץ שסוד הדבר הוא **בְּדִקְאִמֹר
דְּאִיְהִי קְדֹשׁ יְקְדָשִׁים,** כמו שלמדנו שהקרבת עולה הוא קדש קדשים

**דְּסִלְקָא כֻּלָּא וְאִתְעַפְּרָא בְּקְדֹשׁ הַקְּדָשִׁים, בְּקִשּׁוּרָא
חֲדָא.** לפי שהקרבת עולה מעלה את כולם להתעטר בבינה שנקראת קדש הקדשים וכולם

מתקשרים שם בקשר ויחוד אחד וכן כל מעשה ועבודת יום הכיפורים הם בבינה לכן בגדי
הכהן גדול ביום הכיפורים נקראים בגדי קדש ע"ש הבינה שנקראת קדש הקדשים (רמ"ק)

וּלְבַתֵּר מִפְּנֵי וְאֶעֱבֹר רוּחַ מִסְּאֵבָא, דְּמִסְּאֵב פְּלֵא, ואחרי שיוֹרֵד הַשֶּׁפַע מִהַבִּינָה ע"י קֶרֶבֶן עוֹלָה אִזּוּ הִיא מִפְּנֵה וּמַעֲבִירָה אֶת רוּחַ הַטּוֹמָאָה שֶׁהִיא מִטּוֹמָאָה אֶת הַכֵּל וְזֶה נַעֲשֶׂה ע"י תְּרוֹמַת הַדֶּשֶׁן (קֶרְנֵי אֹרֶז) דְּלֹא שְׁלֵטָא, וְלֹא יִתְקָרֵיב גּוֹ מִקְדָּשָׁא, בכדי שלא ישלוט עוד ולא יתקרב אל תוך בית המקדש כדי לינק כח מהקדושה וְאֶת־עֶבֶר מִכָּל סְטְרֵי דְקוֹדְשָׁא, וְאִשְׁתַּאֲר כָּלֵא קֹדֶשׁ בְּקוֹדְשָׁהּ יְחִידָאִי. ורוח הטומאה עובר ומסתלק מכל צדדי הקדושה ונשאר הכל קודש בקדושה יחידית של הבינה (רמ"ק).

הסוד בקרבן שחלל אדם ובהמה

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֵא אֶתְמַר, דְּכֶתִיב, (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי'. ואומר רשב"י שהרי למדנו שכתוב בפסוק אדם ובהמה תושיע ה' דהיינו שתיקון הקרבת הקרבן הוא ע"י האדם והבהמה וְהָכִי סֵלְקָא רְזָא דְאָדָם, מִסְּטָרָא דְאָדָם. וכך עולה ונתקן סוד האדם העליון שהוא המלכות הנתקנת ועולה בסוד שלוש רוחות אל הבינה כנ"ל ע"י צד ומעשה הקרבת הקרבן של האדם התחתון בעולם הזה (רמ"ק) בְּהֵמָה, מִסְּטָרָא דְבְּהֵמָה. ותיקון הבהמה העליונה שהיא המלכות שרוכבת ע"ג החיות, שלכן המלכות נקראת בהמה ואז התחתונים יקבלו את השפע הראוי להם ויתרחקו מהם החיצונים וזה נעשה ע"י הקרבת הבהמה שהיא העולה שלמטה בעולם הזה (רמ"ק) וּבְגִיֵן פֶּךָ פְּתִיב אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם. אָדָם וְדָאִי, דְּהָא קָרְבָּנִיהָ לְעִילָא, לְקִשְׁרָא קִשְׁרָא. ולכן כתוב בהתחלה בפסוק אדם כי יקריב מכם דהיינו שאדם ודאי הוא נכתב